

40 ANIVERSARI XXXV TROBADA GRUP CAVALL BERNAT Monistrol de Montserrat Diumenge, 22 d'abril de 2018

JOSEP BARBERÀ I SUQUÉ
(1923- 2000)

Josep Barberà va ser un home dotat d'un gran caràcter. Tenaç i amb una voluntat de ferro i una constància renovada, va aconseguir la gran majoria d'objectius muntanyencs que es va proposar.

Caldria parlar, doncs, d'aquella persona emprenedora i, sobretot, il·lusionada que no parava d'imaginar projectes.

Poc havia après en la seva joventut; solament havia rebut aquells ensenyaments més elementals i els pocs mitjans econòmics de la família no li van permetre assolir grans fites en els estudis. Tal vegada per aquest motiu, era una persona autodidacte en tot allò que feia.

És cert que, de ben petit, ja va mostrar un gran interès per la natura, la geografia i, especialment, per la muntanya que va ser, al llarg dels anys, la il·lusió de la seva vida. Per això, quan la il·lusió és gran, hom s'espavila encara més per aconseguir una cosa.

La lectura, la constància i la iniciativa van ser els tres pilars fonamentals que li van permetre tirar endavant molts projectes. Tant és així que feia com el mestre Pau Vila, que l'influï en gran manera en l'amor per la geografia i l'imitava a l'hora de conèixer Catalunya "amb les cames", però també amb el cor tal i com ho demostrà amb escreix. Allà on anava no deixava d'aprendre i el contacte amb la gent dels pobles, sabent-los escoltar, el va fer ric en coneixements. Aquesta actitud positiva i alhora humil van ser les virtuts que més cal destacar d'en Josep.

La seva vida va transcórrer, principalment, a la muntanya i aquesta el va omplir fins al final dels seus dies. Com a muntanyenc no va ser un gran escalador de dificultat ni ho va pretendre mai—tot i que algunes de les escalades que va fer de jove van ser prou meritòries—, però sí que va ser un escalador voluntariós i agosarat que es va saber rodejar d'altres bons escaladors, més joves que ell, per aconseguir les prou conegudes *Operació Montserrat (Montserrat pam a pam)* i *Operació entre rius (Sant Llorenç pam a pam)*. Ambdues—a més de l'*Operació Muntanyes Catalanes*— el van obligar a estar moltes hores fora de casa i tots sabem el que això comporta. La seva família, i en especial la seva esposa Josefina Cortés, va saber compartir amb ell totes les seves dèries i gràcies a això, també, va poder aconseguir els objectius proposats.

Fora del nostre país, en Josep va realitzar algunes ascensions memorables que han quedat eclipsades, en gran part, per totes aquestes gestes fetes a casa. Als Alps i a les Dolomites hi va fer les ascensions als cims més alts i, en un àmbit més llunyà, va aconseguir la primera ascensió nacional a l'Elbrus (5.647m) i la primera hivernal espanyola al Toubkal (4.165m) a l'Atlas.

A l'any 1978, juntament amb en Joan Nubiola i en Josep Maria Torras, van crear el Grup Cavall Bernat. Avui, amb 1216 *cavallistes* i a punt d'acollir-ne uns quants més, celebrem el seu 40è aniversari als peus d'aquesta emblemàtica agulla montserratina.

De poc hauria servit tant esforç, tantes hores viscudes intensament, tants sacrificis si, al capdavant, no hagués estat recompensat amb una trobada com aquesta i amb un sentit homenatge a Josep Barberà. A ell i a tots els iniciadors i seguidors d'aquestes trobades, moltes gràcies.

Josep Fatjó i Gené

GRUP CAVALL BERNAT ESCALADORS REPRESENTATIUS IX

JOSEP BARBERÀ (1923-2000)

J.Barberà (1940)

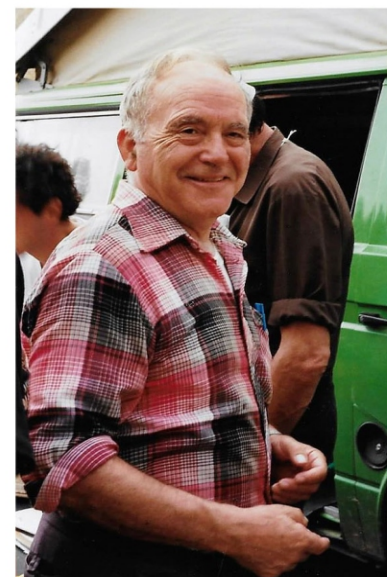
V. Soto, M.Garrell, J.Barberà i X.Baró al cim de l'agulla Zanini (73)

A.Ruiz, R.Schiendl i net, J.Cerdà, Fredi, M^aLluïsa, J.Nubiola i J.Barberà al Burret (89)

Josefina Cortés i Josep Barberà (48)

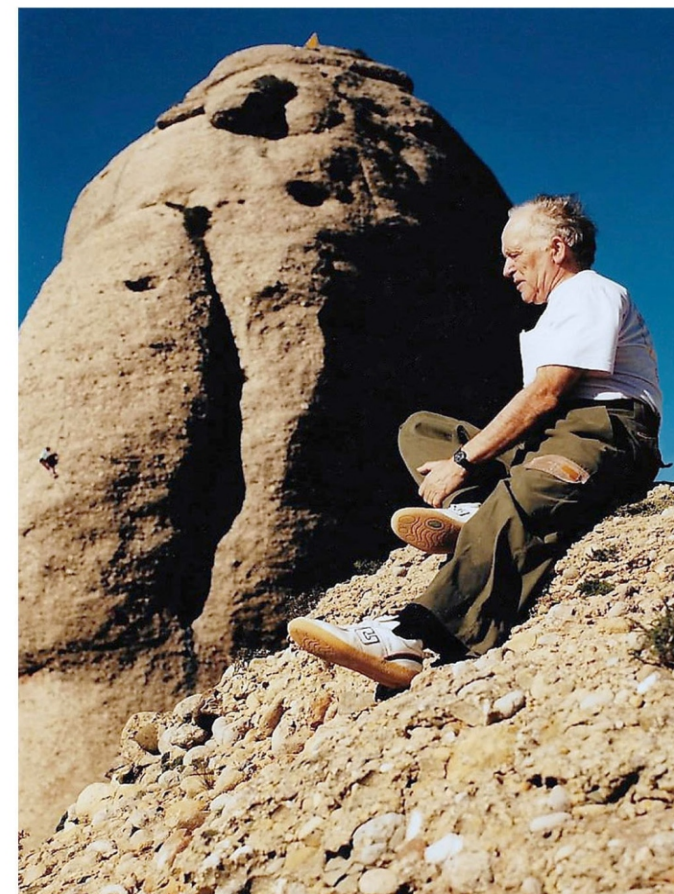
Durant la Festa del 87

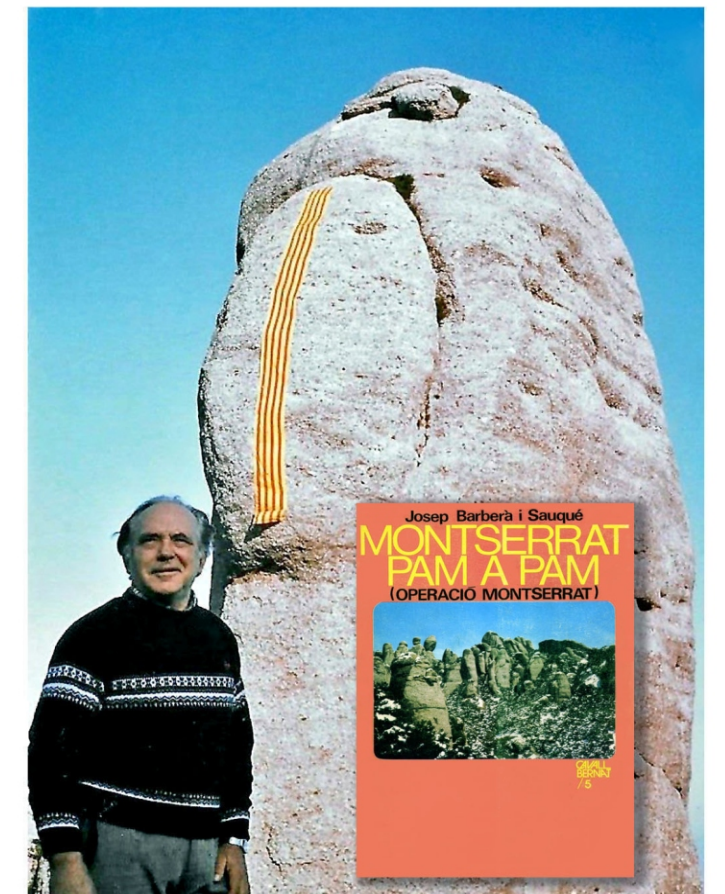
XVII Renovació de la Flama de la Llengua Catalana al Monestir de Montserrat (86)

Josep Barberà i J.Ferrer Jové al cim de la Nina després de fer la 2ª ascensió absoluta junt amb F.Farrès (45)

Josep amb la seva roca predilecta: el Cavall Bernat

Montserrat Pam a Pam, l'obra més significativa d'en Josep